

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie A. K.

obwinionego o czyn z art. 124 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 października 2023 r.

zażalenia oskarżycielki posiłkowej A.S.

na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 14 września 2023 r., sygn. akt VI WKK 51/23 (VI Kz 800/23)

o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

pozostawić zażalenie bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 14 września 2023 r., sygn. akt VI WKK 51/23, Przewodniczący VI Wydziału Karnego Odwoławczego (zastępca) Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji oskarżycielki posiłkowej A. S. wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 17 sierpnia 2023 r. sygn. akt VI Kz 800/23 o umorzeniu postępowania, wskazując, że zaskarżone postanowienie nie mieści się w katalogu orzeczeń zawartym w art. 519 k.p.k.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniosła oskarżycielka posiłkowa A. S., zarzucając „naruszenie przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy” i wskazując w uzasadnieniu na przesłanki merytoryczne do prowadzenia postępowania w sprawie o wykroczenie polegające na uszkodzeniu mienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie oskarżycielki posiłkowej należało pozostawić bez rozpoznania.

Sąd Okręgowy, wydając zaskarżone zarządzenie, przeanalizował rodzaj wydanego orzeczenia, od którego oskarżycielka posiłkowa wniosła kasację, w świetle treści art. 519 Kodeksu postępowania karnego, pomijając przepisy Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (dalej k.p.w.), które powinny mieć w tej sprawie wiodące znaczenie. Zgodnie z treścią art. 110 k.p.w. kasację w sprawach o wykroczenia mogą wnieść wyłącznie wymienione tam podmioty, wśród których nie ma strony postępowania. Kasację mogą wnieść jedynie: Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich, Zastępca Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych oraz Rzecznik Praw Dziecka. Jednocześnie ww. przepis wskazuje, że kasację można wnieść od każdego prawomocnego orzeczenia sądowego kończącego postępowanie sądowe. Rodzaj wydanego w przedmiotowej sprawie orzeczenia uprawniałby więc do wniesienia kasacji, ale jest ona niedopuszczalna z uwagi na wnoszący ją podmiot. Sąd Najwyższy zdecydowanie wypowiadał się w tej kwestii, stwierdzając, że strona zainteresowana kasacją może jedynie zwracać się do podmiotów uprawnionych do jej wniesienia, z prośbą o rozważenie wystąpienia z kasacją /tak: *Rogalski Maciej (red.), Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz, wyd. II, LEX/*.

Ponadto, zgodnie z art. 110 § 3 k.p.w. kasację wnosi się bezpośrednio do Sądu Najwyższego. Sąd odwoławczy nie jest więc uprawniony do nadawania biegu kasacjom w sprawach wykroczeniowych. W zaistniałej sytuacji rozpoznanie przyjętego i przedstawionego Sądowi Najwyższemu zażalenia nie jest dopuszczalne, bowiem przyjęcie tego środka odwoławczego było wynikiem dokonania oceny dopuszczalności nadzwyczajnego środka zaskarżenia przez nieuprawniony do tego organ, z naruszeniem art. 530 § 2 k.p.k. Skutkować to musiało pozostawieniem zażalenia bez rozpoznania /tak: *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt WZ 5/16/*.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[SOP]

[a]

